

رسانه های محلی بامیان

کادر جوان و دانشجوی این رادیو با انگیزه ای قوی کار خوبی را به نمایش گذاشتند. اما این رادیو متعلق به دولت است و دانشجو هم در مقطع فعلی وظیفه اش بیشتر تحصیل است تا خبرنگاری و نیز ماهیت سیار بودن این رسانه (دو هفته در هر ولسوالی) چالش ها و مشکلاتی است که این رادیو با آن دست به گریبان است به همین دلیل (امتحانات دانشجویان) نشریات این رادیو فعلا متوقف می باشد.

رادیو و تلویزیون ملی

این نهاد با عنوان "آمریت" جزیی از ارکان تشکیلاتی حکومت محلی می باشد که به گفته مسئولین آن، آن ها فقط وظیفه رله یا تقویت و نشر تلویزیون ملی را در آنتن های محلی بر عهده دارند و نشریات رادیویی آن به نام رادیو "صدای بامیان" نیز تحفه ای است از سوی رادیوی بی بی سی. این رادیو به برکت روشن شدن جنراتور تلویزیون ملی، نشر می شود که بیشتر برنامه های تفریحی داشته و رادیو کابل را تقویه و نشر می کند.

چون ماهیت کار این آمریت تقویت تلویزیون و رادیوی ملی است به همین منظور تشکیلات و بودیجه و کارکنانی محدود دارد و به همین خاطر شب ها، آنهم چند ساعت محدود برنامه نشر می کند.

رسانه های چاپی

رسانه های چاپی به دلیل نبود چاپخانه یا مطبعه و نیز عدم احساس مسئولیت افراد دلسوز و حرفه ای تاکنون نتوانسته است جایگاه مناسب خود را پیدا کند.

در مقاطعی مختلف افرادی احساس مسئولیت کرده یا احساساتی شده اند یا هم تمویل کننده ای را راضی به پرداخت پول کرده اند و نشریه ای را بنام هفته نامه، ماهنامه یا گاهنامه نشر کرده اند اما به محض فروکش کردن احساسات، قطع پول یا رسیدن به خواست و شغل مورد نظر مسئولین آن، نشریه متوقف شده و هیچ کس جوابگوی انتظار مخاطب نبوده و برای آنها، مردم یا مخاطب مهم نیست که اگر این نشریه را رها کنیم، یا سر موقع نشر ننماییم به مردم چه پاسخ دهیم؟ یا اینکه مردم نیز هم هیچگاه آنها را جدی نگرفته اند و بی تفاوت از کنارشان گذشته و هیچ بازخواست نکرده و گاهی هیچ جایگاهی در میان مردم باز نکرده اند.

از دلایل دیگر این ناکامی عدم مسلکی بودن یا غیر تخصصی بودن کسانی است که آن نشریات را راه انداختند و همی امر هم سبب شد، که بعد از چند صبحاخی ...

ادامه صفحه 11

های زیاد تشکیل شده است و برد امواج این رادیو که بر موج اف ام (FM) نشریات دارد، نمی تواند کوه ها را درهم نوردد و باعث شده است که عده ای محدود، آنهم در مرکز بامیان دسترسی به این رادیو داشته باشند. ادعای نشر این رادیو بر روی موج ای ام (AM) که در تمام ولسوالی ها شنیده شود، تا کنون به واقعیت نپیوسته و احتمالا هیچگاه عملی نخواهد شد. چون دولت اجازه نشریات ای ام را که برد امواج آن وسیع است محدود ساخته است.

برنامه های تفریحی و موسیقی قسمت عده نشریات این رادیو را به خود اختصاص داده است. این رادیو برنامه های سیاسی، تجزیه و تحلیل، نقد و بررسی عملکردها و برنامه های دولت محلی و مؤسساتی که ادعای ارائه خدمت به مردم را دارند و ارایه راهکارها و پیشنهادات از زبان متخصصین و اساتید ندارد.

اتکای این رادیو به اعلانات، قسمت زیادی از ساعات پرشنونده این رادیو را به دیگر رسانه ها اجاره داده است، مانند رادیوی سلام وطندار،... و اعلانات اکثرا تجارتی که مردم (فقیر بامیان) را بیشتر تشویق به مصرف و خرید کارت مصرفی تلفن و سیم کارت های رنگارنگ و ... می کند و اعلاناتی که در این منطقه اصلا محلی از اعراب ندارد به تکرار نشر می شود.

رادیو پیک

این رادیو یکی دو ماهی است که فعالیت اش را بصورت سیار از ولسوالی های یکاولنگ و پنجاب شروع کرده است. این رادیو متعلق به دانشگاه بوده و اخیرا مؤسسه هالندی پرس نو با مدیر مسئولی مهدی مهر آیین آن را با کمک دانشجویان فعال کرده است.

این رادیو در مدت کم فعالیت اش در یکاولنگ و پنجاب، الگویی از رسانه ای مهم و تأثیر گزار را ارایه کرده است. گزارشات این رادیو در دو ولسوالی فوق، خواب را از چشمان خیلی ها که پادشاهی شان در غفلت و بی خبری مردم بود، ربود.

در بدخشان 4 رادیو و 5 نشریه غیر دولتی فعال است و در بامیان یک یا دو رادیو و دو نشریه غیر دولتی! وضعیت رسانه های محلی بامیان چگونه است؟ چرا بامیان با سابقه تمدنی و فرهنگی کهن، امروزه از نظر داشتن رسانه های آزاد از بدخشان هم پس مانده است؟

مقدمه

مطبوعات یا رسانه را قوه یا رکن چهارم نظام های دموکرات می دانند که در کنار قوه مجریه، قضاییه و مقننه، قدرتی مستقل و تأثیر گزار دارد یا اینکه گفته می شود که مطبوعات در نظام دموکراسی پلی است بین مردم و دولت و بیشتر نمایندگی می کند از خواست های مردم و جلب توجه مسئولین، پالیسی سازان و موسسات به سوی نیازها و مشکلات حقیقی مردم و نیز انعکاس فعالیت ها و عملکرد های دولتمداران در جهت خدمت به مردم و تحلیل و بررسی ادعاها و کارهای انجام شده مجریان و مقایسه آنها با نیاز های حقیقی مردم و هم اینکه دانستن حق مردم است.

وضعیت رسانه ها در بامیان

بامیان در گذشته ها نیز در برخی مقاطع صاحب رسانه (نشریه) بوده که بیشتر ارگان حزب یا نهادی خاص بوده است و بعد از سال 1381 نیز صاحب اولین رادیوی غیر دولتی و نیز چندین نشریه یا گاهنامه بوده که بنا به ضرورت گردانندگان یا بهتر بگویم پول تمویل کنندگان، چند صبحاخی نشر شده و بعدا به محاق فراموشی سپرده شده است.

رادیو بامیان

رادیوی غیر دولتی بامیان ابتدا با امکاناتی محدود در مکان های استیجاری فعالیت اش را شروع کرد و بتدریج صاحب امکانات مدرن و استودیوی مجهز از محل کمک های جامعه جهانی با ملکیت ثابت و شخصی شده است. این رادیو که ادعای غیر دولتی و غیر حزبی و آزاد بودن را دارد اما علی رغم تلاش خبرنگاران جوان آن، نتوانسته است به نیازهای مخاطبین خویش پاسخ دهد.

اول، آنکه بامیان به دلیل اقلیم کوهستانی اش از دره های